

Týždeň po 2. pôstnej nedeli

Oznamy:

- Upratovanie Hertník rodiny: Tilická 293, Tilická 295, Kašpriková 179, Stachová 180
 - Spovedanie 1/2 hod. pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
 - Katechézy prvoprijímajúcich a birmovancov nebudú. - Či budeme počas prázdnin doma vo farnosti alebo inde, nezabúdajme na kostol - sv. omše a krížové cesty. - Bez detských sv. omší.
 - Milodary: rodina Tarasovičová obetovala z pohrebu +Anny 150 eur. - Rodina Harčarufková obetoval z pohrebu +Jozefa 400 eur. Pán Boh zaplat'!

- V deň nedožitých 99. narodenín otca kardinála Jozefa Tomka, v sobotu 11. marca 2023, uvedie RTVS o 20.10 hod. na programe Dvojka v premiére 30 minútový spomienkový dokument s názvom Červený pápež - Papa rosso. Nový dokument ponúkne divákovi najdôležitejšie udalosti karidinálovho života, jeho výraznú osobnosť a prácu pre univerzálnu cirkev, jeho poslanie a odkaz Slovensku, Európe i svetu.

06.03.2023 Pondelok Pondelok po 2. pôstnej nedeli	17:00 18:00	Bartošovce (za RB - III./'23) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Jozefa - 50 rokov - č. 87)
07.03.2023 Utorok Utorok po 2. pôstnej nedeli Spom. sv. Perpetuy a Felicity, muč.	07:30 08:30	Hertník (za RB - III./'23) Bartošovce (+Jozef Lazur - I./'23)
08.03.2023 Streda Streda po 2. pôstnej nedeli Spom. sv. Jána od Boha, reh.	07:30 08:30	Bartošovce (+Miroslav Šľachtič - III./'23) Hertník (+Štefan,+Mária - č. 114)
09.03.2023 Štvrtok Štvrtok po 2. pôstnej nedeli Spom. sv. Františky Rímskej, reh. REKOLEKCIE Hrabovec 09:00 hod. (+Anna Lipková - mamka kňaza Ľuboša Lipku)	07:00	Hertník (+Ján - č. 156 - I./MAREC/'23)
10.03.2023 Piatok Piatok po 2. pôstnej nedeli	16:00 17:00	Bartošovce (zdr., B. pož. pre Františka s rod. - č. 85) - PO SV. OMSI <u>KRÍŽOVÁ CESTA</u> Hertník - KRÍŽOVÁ CESTA Sv. omša cca 17:45 hod. (+Magdaléna - č. 73 - úmysel z Bartoš.)
11.03.2023 Sobota Sobota po 2. pôstnej nedeli - večerné omše z neделе!	07:30 08:30	Hertník (zdr., B. pož. rodín - č. 76) Bartošovce (+Tomáš,+členovia rodiny - č. 22)
12.03.2023 <u>NEDEĽA</u> 3. pôstna neďeľa, cyklus „A“	07:30 09:00 10:30	Hertník (poďak., zdr. B. pož. pre Martu Minčáková - úmysel z Bartoš.) Bartošovce (+Cyril,+Emil,+Anny - č. 128) Hertník (zdr.,B. pož. a poďak. rodiny Kohútovej - č. 81) /13:30 hod. vylož., S. Olt. - súkr. ADOR./ 14:00 KRÍŽOVÁ CESTA Hertník /s kňazom/ <u>14:00 KRÍŽOVÁ CESTA Bartošovce</u> /bez kňaza/

RÍMSKOKATOLÍCKA

MAREC 2023

CIRKEV
FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 443

HerBartníček

Načo vlastne potrebujeme pôst?

Aký význam má vlastne pôst? Boh náš pôst nepotrebuje, nepotrebuje ani naše obety. Pravdou je, že sme to my, čo potrebujú pôst, obeť a modlitbu.

Pre nás, veriacich ľudí, by malo byť samozrejmosťou, že hľadáme Božiu, nie našu vôľu v našom živote. Ale je to skutočne tak? Je naša pokora a naše slová skutočne to, čo máme aj v srdci? Ako často hovoríme, Bože, ty ved' moje kroky a potom kráčame opačným smerom, ako nám Boh ukazuje? Často sa modliavame, aby nám ukázal svoju vôľu a pritom podsúvame my jemu tú našu. Aby som bol konkrétnejší, často sa modlíme: Bože, ukáž mi, aké je moje poslanie na tejto zemi a v tej istej modlitbe ho prosíme o úplný

opak, aby nám pomohol budovať našu predstavu o živote: pomôž mi aby som mohol spraviť toto, aby som dosiahol toto, aby ma v práci povýšili, aby som dostal lepšiu prácu kde sa nebudem toľko namáhať.... alebo koľkokrát sa modlíme: Bože, pošli mi životného partnera, daj mi dobrú manželku/manžela.... A on nám ich skutočne do života pošle, my dokonca vidíme, že prišli do nášho života z Jeho vôle, no napriek tomu ich odmietneme.... Lebo máme SVOJE predstavy o našom partnerovi, čo na tom, že tohto nám

poslal Boh, keď sme ho prosili. Náš partner by mal byť predsa iný, taký, ako my chceme! **Pretože čakáme na niečo lepšie.** Alebo skôr na niečo, o čom si myslíme, že je to pre nás lepšie. A akí sme prekvapení, keď to tak nie je. A hovoríme: A čo mám robiť, keď ho neľúbim? Alebo čo mám robiť, keď ešte stále myslím na svoju ex a keď ju tak ľúbim? Alebo na svojho vysnívaného/vysnívanú, ktorý o mňa nestojí? Je to skutočne láska? To je obsesia. Túžba vlastniť, chcieť po niečom, čo chceme a vo svojom vnútri vieme, že to nemôžeme mať. Ako tá lepšia práca, alebo lepšia škola, krajšia žena, lepší chlap. A to, čo nám dáva Boh je tak blízko, na dosah, a práve preto o to nemáme záujem.

A tu sa dostávame k tomu, prečo potrebujeme pôst. Pretože **tým, že si odopierame to, po čom túžime, sa približujeme Bohu a jeho vôli a hľadáme s úprimnosťou jeho vôľu.** Aspoň tak by to malo byť. Bohužiaľ, pre mnohých kresťanov je pôst len to, že držia diétu od niečoho a frflú na to. Taký pôst nám skutočne nijako duchovne neosoží. **V pôste máme hľadať Božie kráľovstvo.** Všetko ostatné dostaneme navyše. (postoj)

Križová cesta – prečo sa ju modlíme a ako vznikla?

Rozmýšľali ste niekedy, prečo sa počas pôstu viac vinieme ku Križovej ceste?

Áno, zdravý sedliacky rozum nám napovedá, že je tak kvôli hlbšiemu prežívaniu a lepšiemu prípraveniu sa na taje Veľkonočného trojdňa. Našli ste si už ale vy svoj vlastný spôsob chápania tejto strastiplnej púte? Neuniká vám stále jej pointa? Načo kráčať do kopca či sedieť v lavici v kostole a počúvať nejakých štrnásť zastavení? Čo to zastavenie vlastne je a prečo ich je práve toľko? Kde a kvôli čomu vznikla križová cesta? A prečo sa ju modlíť?

Prvé tisícročie po Kristovej smrti sa pozornosť veriacich sústredila na Svätú Zem. Ľudia chceli navštíviť miesta, kadiaľ chodil Ježiš, kde Boží Syn vyučoval, kde zomrel a vstal z mŕtvych, načerpajúc tak hĺbku a prítomnosť Boha. Tomu sa nedá čudovať – i v súčasnosti je túžbou mnohých dostať sa na tieto miesta. V roku 1073 sa však vlády nad Jeruzalemom zmocnili Turci pod vedením Melik-šáha I. Kresťanom bol ďalší vstup na sväté miesta zakázaný. Po štyridsiatich rokoch bol umožnený vstup do Jeruzalema len rádu františkánov.

Práve františkáni sa rozhodli umožniť kresťanom a predovšetkým chudobným veriacim aspoň v myšlienkach sprevádzať Krista na Jeho ceste utrpenia, aj keď sa na tieto miesta nemali ako dostať. Začali tvoriť obrazové/sochárske znázornenia križovej cesty, ktoré umiestňovali do svojich františkánskych kostolov. Toto počiatkové formovanie Križovej cesty sa datuje do 15. až 16. storočia.

William Wey, anglický pútnik, ktorému sa v polovici 15. storočia podarilo navštíviť Svätú Zem, prvýkrát použil slovo zastavenie. Vo svojom zaznamenanom príbehu opísal, ako tých niekoľko kresťanských pútnikov v Jeruzaleme, ktorí si túto cestu mohli dovoliť, nasledovalo Krista na jeho ceste s krížom na rozličných miestach = zastaveniach.

Počet zastavení sa vo všeobecnosti počas histórie rôznil – od siedmich až po tridsať, každá z križových ciest ale obsahovala týchto sedem:

- Ježiš berie na svoje plecía kríž
- Ježiš prvýkrát padá pod krížom
- Ježiš sa stretá so svojou Matkou
- Veronika utiera Ježišovi tvár
- Ježiš po druhýkrát padá pod krížom
- Ježiša pribíjajú na kríž
- Ježiša pochovávajú

Od 17. storočia sa ustálil počet zastavení na čísle 14, ako ich poznáme aj dnes. V rovnakom poradí boli prvýkrát používané v španielskych františkánskych kostoloch, odkiaľ sa rozšírili na Sardíniu a do Talianska. K veľkým šíriteľom križovej cesty patril františkánsky mních Sv. Leonard z Porto Maurizio (1676 – 1751), ktorý vyhotovil 572 križových ciest. Okrem neho to boli i sv. Bernard z Clairvaux, sv. František z Assisi a sv. Bonaventúra.

Po umiestňovaní vnútorných Križových ciest v kostoloch sa zastavenia začali objavovať aj na kopcoch v blízkosti sídel. Tie vierohodne vyobrazovali Ježišovo lopotenie sa s krížom na Golgotu (slov. Kalváriu). V polovici 18. storočia dovolil pápež Benedikt XIV. umiestniť križové cesty do všetkých kostolov, nielen do františkánskych, a tak ich v súčasnosti môžeme nájsť všade.

Pobožnosťou križovej cesty pred riadne ustanovenými zastaveniami sa dajú získať i plnomocné odpustky za zvyčajných podmienok (vylúčiť náklonnosť k hriechu – i všednému, pristúpiť k sviatosti zmierenia, prijať Eucharistiu,

pomodliť sa na úmysel Sv. Otca). Ďalej sa vyžaduje, aby sa veriaci pohyboval od jedného zastavenia k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť.

Preto MODLIME SA = KRÁČAJME spolu s Ježišom po tejto bolestnej Kalvárii. Nečítajme, nepočúvajme zastavenia len na pol ucha, tak ako to bolo možno do teraz. Ježiš nás tento pôst a aj blížiacu sa Veľkú noc pozýva hlbšie prežiť Jeho cestu utrpenia s vidinou nového zajtrajška. Priviňme svoje pery na Jeho kríž a odhodlane vykročme za Ním. (františkáni)

Kus dreva

Jeden muž mal v salóne na čestnom mieste zavesený čudný predmet. Keď sa ho ktosi opýtal, prečo to tam má, začal rozprávať:

„Raz som bol s dedkom na prechádzke v parku. Bolo to v jedno mrazivé zimné popoludnie. Dedko si vykračoval za mnou a usmieval sa, hoci už cítil ťarchu rokov. Mal choré srdce, bolo už veľmi slabé. Chcel som ísť k rybníku. Bol celý pokrytý ľadom! Tu by sa perfektne korčuľovalo, zvolal som, môžem sa ísť aspoň raz šmyknúť na ľad? Dedko mal o mňa strach. Vo chvíli, keď som stúpil na ľad, dedko povedal, dávaj si pozor... Príliš neskoro. Ľad bol príliš tenký a ja som sa s krikom prepadol do vody. Rozochvený dedko odlomil konár a podal mi jeho koniec. Chytil som sa a on ma zo všetkých síl ťahal, až ma z diery v ľade vytiahol. Plakal som a triasol som sa. Potreboval som len teplý kúpeľ a posteľ, no môjho dedka celá táto príhoda telesne i psychicky vyčerpala. V noci dostal srdcový záchvat a zomrel. Všetkých nás to veľmi zarmútilo. Bežal som k rybníku a priniesol som odtiaľ konár. Ten konár, ktorým mi dedko zachránil život a prišiel pri tom o ten svoj! Kým budem žiť, bude visieť na tejto stene ako znak jeho lásky ku mne!“

Preto majú kresťania vo svojich domovoch kus dreva v tvare kríža. (Bruno Ferrero)

